



VÁRSZEGI GYÖRGY

1928-ban született Nagybátonyban, értelmiségi családból. Iskoláit Szolnokon és Salgótarjánban végezte. Jogásznak, később orvosnak készült, de egyetemi tanulmányait félbeszakítva a bányauzemnél helyezkedett el Nagybátonyban: műszaki beosztásban jelenleg is ott dolgozik. Írásait elsőként a Nógrád, a Heves megyei sajtó, a Nők Lapja közölte. Később szerepelt művével antológiákban és a rádióban is. A Palócföld állandó munkatársa.

„Legnagyobb embertelenség: nem hinni az emberség hatalmában” vallja első önálló kötetében, amely a közeli hónapokban lát napvilágot. Miként ebben a regényében is, eddig ismert irodalmi alkotásaiban szenvedélyesen kutatja korunk eleven és izgalmas problémáit. Tiszta szándékú törekvésekkel igyekszik ábrázolni mai életünk konfliktusait: a régi és új drámai összecsapását, a még mindig meglévő világnézeti összeütközéseket, a harcot a butaság, a maradiság ellen. Alakjai nyugtalan, bajukkal küszködő emberek, olyasfélék, akik: „sorsuk knock-outjától padlóra terítve nem várják meg, míg kiszámolják őket, hanem rogyadozó térdeikkel, a ring kötelébe fogódzva föltápaszkodnak s ha tántorogva, kompromisszumokkal is, de nem adják fel a verekedés győnyörűségét.”